

Tam ob ognju...

Veselo v taboru Savskega odreda ob Bohinjskem jezeru

Tudi letos so Savčani razpeli svoje šotore v Bohinju. Dobili so precej namenskih sredstev od Občinske zveze za telesno kulturo in tako so lahko nakupili precej nove opreme — nekaj šotorov, dokupili so opremo za kuhinjo, kupili pa so še pene za na postelje.

Ko je prvega avgusta v sončnem vremenu skoraj 50 tabornikov prišlo v Bohinje in je v taboru zavladal živžav, so se začele skrbti za taborovodjo in ostale člane tabornega vodstva in najbolj veseli dnevi za vse člane odreda.

Dnevni red je bil tudi tokrat zanimiv. Po stari taborniški navadi so vstajali primerno zgodaj, se zjutraj lepo pretegnili pri telovadbi, potem pa so še vsi zaspali pohiteli k jezeru, kjer so se osvežili v mrzli vodi; pri tem so se nekateri še celo umivali.

Taborovodja je imel vedno precej težav, ko je bilo treba vse taborečke poklicati v zbor za telovadbo, gozdno šolo ali čiščenje tabora. Začuda pa je bil dovolj le pisk in že so se vsi gnetli v vrsti za zajtrk. Po zajtrku so morali taborečki pospraviti šotore, ki jih je ocenjevala posebna stroga komisija — ob koncu tabora pa je bil najlepše pospravljeni šotor nagrajen.

Kot vsako leto so tudi tokrat imeli gozdno šolo. Taborečki so bili razdeljeni po vodih in tako so spoznavali skrivnosti tabornišтва — od zgodovine tabornišтва, orientacije in signalizacije do prvih pomoči in raznih ročnih del. Gozdna šola je bila vedno zanimiva, saj s pravo šolo nima nič skupnega — po šest do osem taborečih je z vodnikom odšlo v gozd ali na krajše izlete in v pogovorih in med igrami so se kaj hitro naučili osnov taborniške teorije.

Seveda pa so vsak dan vsi najbolj nestrpno pričakovali kopanja — nekaj jih je prve dni še bolj sramežljivo čofotalo po vodi, na koncu pa so že vsi pogumno plavali in se veselili v tokrat nem Bohinjskem jezeru. Nekateri so opravljali tudi večino plavalca — pri tem so morali preplavati 300 m, 8 m pod vodo, potopiti so se morali dva metra globoko, skočiti so morali na glavo in na noge, potem pa so morali prenesti brisačo 50 m daleč ne da bi jo pri tem zmočili. Seveda je bilo ob tem precej smeha in tako ni bilo nikomur dolgčas.

Nepozabni so tudi večeri ob tabornem ognju. Cel tabor se je zbral ob ognju, ki je veselo prasketal sredi temnega gozda in res lepo je odmevala pesem, ki je združila 50 mladih tovarišev.

Zanimivo je bilo tudi na straži: ob jamboru je vsako noč gorel manjši ogenj, stražarji pa so budno pazili na enega najboljših taborniških simbolov — na zastavo, ki je počivala ovita okoli jambora.

Starejši taborniki dobro vedo, kdaj je na taboru najbolj zanimivo. Tako so nekoč sredi noči prebuhili vse taboreče in jih ob uri strahov popeljali na pokopališče...

Kot vsako leto so tudi letos pripravili dva izleta; najprej so se odpravili do Hudičevega mostu, si spetoma ogledali še cerkev Sv. Janeza, ob koncu tabora pa so za dva dni v zelo lepem vremenu odpravili še na Črno prst.

Slovo je bilo težko. Prijatelji so se v Ljubljani razšli, prav zdaj pa se, spočeti in pripravljeni na delo v šoli in pri tabornikih, vsak teden spet srečujejo na vodovih sestankih v Savskem naselju.

S. D.

Na koncu popustili

Bežigrasjski košarkarji v republiških ligah niso dosegli vidnejših uspehov — ženska ekipa Partizana Ježica spet druga v Sloveniji

Bežigrasjski košarkarji so končali s tekmovalcem v republiških ligah. Članska vrsta TVD Partizana Ježica, ki je tekmovala v I. B SKL, je pred začetkom resno kazala ambicije za uvrstitev v I. A SKL. Po začetnih treh zmagah pa so v IV. kolu doživeli hladno tuš na domačem igrišču proti Kropju iz Škofje loke. Porazi so se nato nadaljevali in so izgubili tekme z Beti v Metliki, doma s Postojno in z Elektro v Sošanju. Pred začetkom jesenskega dela je trener Vili Račič odpeljal svoje varovance na večdnevne priprave na Veliko planino. Tudi to ni pomagalo. Doživeli so še tri poraze v tem delu (s Prulami, Ljubljano in Kropjem v gosteh).

Igre, katere so v prvenstvu prikazali Ježičani, so bile zelo spremenljive. Na nekaterih tekmah je moštvo prikazalo svojo pravo vrednost, na drugih pa so popolnoma razočarali. Pred tekmovalcem se je ekipa dobro pripravljala. Za seboj so imeli veliko število treningov in tudi prijeteljkih tekem, v zimski ligi za pokal »Zbora občanov« pa so sodelovali kar z dvema vrstama. Po začetnih porazih v prvenstvu so igralci pričeli izgubljati pravo voljo do dela, pa tudi trener je nekajkrat manjkal na tekmah, tako da vzdušje v ekipi ni bilo najboljše. Verjetno bo potrebno prav tu poiskati vzroke za spremenljivo formo. Kljub sedmim porazom so na koncu pristaši na 3. mestu.

Ostali dve bežigrasjski vrsti v I. B SKL Zarja in Sav. naselje sta zasedli predzadnje in zadnje mesto in bosta v prihodnjem letu nastopali v II. SKL-center. Obe moštvi sta imeli tudi dokajšnjo mero smole, saj so kar po 5 tekem izgubili z minimalno razliko. Pred začetkom tekmovalca je Savsko naselje ostalo brez trenerja (zvezni sodnik Tomaž Strickberger, ki jih je vodil čez zimo, jih je zapustil) in je člansko vrsto prevzel prizadevni mladinski trener Aleksander Skraban.

V II. SKL-center so člani Stádiona zapravili možnost ponovne uvrstitve v I. B SKL. Po nesrečnem porazu v II. kolu v Kočevju so varovanci trenerja Jožeta Bitenca do predzadnjega kola vse tekme zanesljivo zmagali, čeprav se je občutila odsotnost Pavleta Andrijašiča, ki je odšel v JLA. V predzadnjem kolu so izgubili tekmo na Črnučah, v zadnjem pa še na domačem igrišču s Kamnikom. Vzrok za to je v neres-

nem odnosu nekaterih starejših igralcev do kluba, ki na ti dve tekmi niso prišli iz nerazumljivih razlogov. Tako so morali zaradi enakega števila točk odigrati v Zagorjem v Litiji tretjo tekmo, ki so jo nesrečno izgubili z dvema točkama razlike (64:62). Vso tekmo so vodili s 5 do 7 točkami razlike, v zadnjih minutah pa so z neučinkovito igro v napadu dopustili Zagorjanom, da izenačijo. V zadnji sekundi srečanja je z metom od daleč igralca Zagorja Sušnik zapečatil usodo mladih stadioncev.

Črnučani, ki so osvojili 5. mesto, so na nekaterih tekmah prikazali lepo in učinkovito igro. V sredini prvenstva so varovanci trenerja Močnika preživljali krizo, pričeli so izgubljati tekme in igrati izredno raztrgano. Šele v zadnjih kolenih so ponovno zaigrali tako kot znajo.

Ženska vrsta Ježice se je tudi v letošnji sezoni pripravljala, da bi osvojila prvenstvo Slovenije, vendar jim to ni uspelo. Priznati so morale premoči Olimpije, posebno še zaradi igranja Marjane Bremec-Homarjeve in Mojce Mihelič, nekdanjih državnih reprezentantk, ki sta nedvomno kvalitetno daleč najboljši v Sloveniji. V ženski SKL zahtod je Ježica doživela poraz le dvakrat proti Olimpiji, ostala srečanja pa so zanesljivo zmagale. Na zaključnem finalnem turnirju — organiziral

ga je TVD Partizan Ježica — so domačinke premagale prvaka ženske SKL-vzhod ekipo Marlesa. V finalnem srečanju pa so ponovno doživele poraz z Olimpijo, čeprav so prikazale eno svojih najboljših iger. V tem srečanju je svoje kvalitete ponovno dokazala Marjana Bremec-Homarjeva, ki je dosegla 41 točk in je bila za obrambo domačink neustavljiva.

Po končani finalni tekmi je bila nerazumljiva poteza nekaterih igralcev Ježice, ko niso čestitali zmagovalkam, katerim je delegat zaključnega turnirja Branko Sok predal pokal KZS. Verjetno je bila to posledica trenutne razburjenosti po porazu, hujše pa bi bilo, če so vzroki kje drugje, saj so navzlic neresnemu sojenju, posebno zveznega sodnika Staneta Jeraja iz Velike Kostrevice, igralke Olimpije zasluženo osvojile naslov najboljše ekipe v Sloveniji.

V letošnjem prvenstvu bežigrasjski košarkarji niso dosegli vidnejših uspehov. Ob tem se velja zamisliti, ker so med vzroki takega stanja tudi nesoglasja med igralci, trenerjem in upravami klubov. Pogoj dela so se delno že izboljšali (za letošnjo sezono) in ima razsvetljavo kar 5 igrišč. Zaskrbnjujoče stanje pa je tudi pri strokovnem vodenju ekip, pri menjavanju trenerjev iz leta v leto in premajhni skrbi trenerjev za lastno izpopolnjevanje. Koristno bi bilo, da se v mrtvi sezoni sestanejo vsi strokovni organi bežigrasjskih klubov, skupno analizirajo minulo sezono in se dogovorijo o merbitnem sodelovanju in za medsebojno strokovno pomoč pri delu z posameznimi ekipami. Le s takim načinom dela bo bežigrasjska košarka pridobila tudi v kvalitetnem pogledu.

K. A.

FRANC KUCHAR PRVAK SRS

Na kolesarski dirki za gosko prvenstvo Slovenije je med turisti premočno zmagal Franc Kuhar, član ekipe iz Dola. Na zelo naporni progi pod Krimom se je pomerilo 35 kolesarjev.

Kolesarji iz Dola državni prvaki

Zmaga v ekipni konkurenci, Stojan Oblak drugi med posamezniki

Predzadnje nedeljo septembra je bilo v organizaciji BK Jedinstvo v Tuzli državno prvenstvo za kolesarje-turiste v posamični in ekipni konkurenci. Na zelo težki, 60 km dolgi progi je v konkurenci članov zmagala ekipa Partizana Dol v postavi: Stojan Oblak, Mato Ložar, Franc Kuhar in Brane Oblak. Za njimi so bile ekipe Jedinstva, Beltincev, Novega mesta, Spartaka in Siska. Med posamezniki je bil Stojan Oblak drugi, za svojim večnim tekmečem Kavašem, Mato Ložar je bil tretji, Franc Kuhar zaradi defekta šestni in Brane Oblak dvajseti. V konkurenci članov je nastopilo 30 tekmovalcev iz vseh republik.

Z osvojitvijo državnega prvenstva so kolesarji iz Dola zares uspešno zaključili letošnjo plodno tekmovalno sezono.

Za uspeh v Tuzli sta še posebej zaslužna poleg tekmovalcev tudi trener Tone Kunaver in vodja ekipe Janez Krašovec; zaradi izredno slabe organizacije prvenstva je bilo namreč treba vložiti mnogo volje in naporov, da so tekmovalci dosegli takšen uspeh.

JERMAN

USPEŠNI PLAVALNI TEČAJI

Pri Šternu se je učilo 238 otrok in 59 odraslih

Obč. zveza za telesno kulturo je v sodelovanju z Gosposkim podjetjem Bežigrad tudi letos v času šolskih počitnic priredila na kopalnišču pri Šternu plavalne tečaje za otroke in odrasle. Tečajji so bili brezplačni, saj je vadiatelja plačala Obč. ZTK, udeleženci pa so plačali le običajno vstopnino za kopalnišče. Odziv mladine je bil velik saj so plavalni učitelji, ki jih je vodil Andrej Žnidaršič, v sedmih tečajih poučevali kar

238 otrok in opravili skupaj 465 ur. Od razmeroma velikega števila udeležencev teh plavalnih tečajev jih je 23 ni splavalo in to predvsem tisti, ki so bili premočno vztrajni, preveč boječi ali pa so tečaj predčasno zaključili. Torej je bil uspeh plavalne šole pri Šternu popoln, saj predstavljajo tisti, ki niso splavali, minimalen odstotek. Vsekakor imajo pri tem veliko zaslug plavalni učitelji Žnidaršič, Hercog, Ževart,

Ambrožič in Vesel, ki so z izredno prizadevnostjo in požrtvovalnostjo, dostikrat ob slabem vremenu učili plavalne veščine naše mlade občane.

Letos so poiskovali tudi s plavalnim tečajem za odrasle, kjer pa uspeh ni bil tak kot pri mladih in kot so ga pričakovali, saj je v občini veliko število občanov, ki ne znajo plavati. V petih tečajih se je zvrstilo v bazenih 59 kandidatov, ki so skupaj porabili 109 ur za učenje plavanja. Tu je tudi število tistih, ki niso splavali precej višje in sicer kar 22. Odrasle je med drugim motila tudi dokaj hladna voda v bazenih, slabo vreme in podobno.

Tudi v prihodnje bo treba s plavalnimi tečajji nadaljevati, predvsem za odrasle; mladih je vedno manj, ki ne znajo plavati, saj se v šoli v naravi domača vsi tega nauče.

J. PAVČIČ

GOZDNI TEK

V Dolu je nastopilo kar 231 tekmovalcev

TVD Partizan iz Dola je priredil gozdni tek smučarjev — tekačev, tokrat že peti po vrsti. Ob odlični organizaciji in lepem vremenu se je na štartu zbralo kar 231 smučarjev — tekačev, ki so nastopili v enajstih kategorijah.

Posebno razveseljivo je, da je bilo med nastopajočimi kar 41 domačinov — članov Partizana Dol in šolskega športnega društva Franc Ravbar.

Razen tekačev iz Raven in Maribora so bili na štartu tekmovalci iz vseh slovenskih klubov, prišli so celo smučarji Skrada iz Hrvaške.

BIČKOVA SKALA SPET NAJBOLJŠA

V nedeljo 7. oktobra je bila pri Skočjanskih jamah zaključna prireditev tabornikov ob koncu tekmovalca za značko Živka Lovšeta. Tekmovalje traja vse leto in obsega vso dejavnost taborniške enote.

Medvedki in čebalce Bičkove skale so že tretjič zapored osvojili prvo mesto v Sloveniji. Letos so prvokrat tekmovali tudi taborniki. Tudi tu so se člani Bičkove skale odlično odrezali — zasedli so četrto mesto.

F. S.

Trije prvouvrščeni iz vsake kategorije so prejeli medalje, najštevilnejše tuje zastopstvo — kranjski Triglav, ki je nastopil kar z 28 tekmovalci, pa pokal občinske zveze za telesno kulturo Bežigrad.

REZULTATI — mlajše pionirke: 1. Podbevšek (SSD), 2. Smolnikar (Kamnik), 3. Kossem (SSD); starejše pionirke: 1. Obrul (Lovrenc), 2. Blažinič (Skrad), 3. Vodnik (SSD); mlajši pionirji: 1. Leben (SSD), 2. Turšič (Loška dolina), 3. Vodnik (SSD); starejši pionirji: 1. Kranjc (Lovrenc), 2. Ahačič (Križe), 3. Berce (Alples); mlajše mladinke: 1. Manfreda (Lovrenc), 2. Šporčič (Skrad), 3. Gorenak (Lovrenc); starejše mladinke: 1. Bizant (Olimpija), 2. Turščak (Lovrenc), 3. Pister (Triglav); mlajši mladinci: 1. Manfreda (Lovrenc), 2. Nastran (Alpes), 3. Cvajnar (Olimpija); starejši mladinci: 1. Kavčič (Triglav), 2. Djuričič (Jesenice), 3. Bešter (Triglav); mlajši člani: 1. Tajnikar (Olimpija), 2. Novak (Kamnik), 3. Fajfar (JLA); članice: 1. Kordež, 2. Bešter (obe Triglav), 3. Popovič (Olimpija); člani: 1. Kalan (Gorje), 2. Eržen (Triglav), 3. Dornik (Olimpija), J. P.

Štart odbojkarjev

Črnučani znova v republiški ligi

Odbojkarji Save iz Črnuč bodo po enoletnem nastopu v II. zvezni ligi letošnjo sezono spet nastopali v republiški konkurenci. Vse tekme republiške lige bodo leto prvokrat v dvoranah; Črnučani bodo igrali v Dolu.

Ekipa bo nekoliko spremenjena. Pavle Rotar in Bojan Lakner bosta po dogovoru okrepila drugoligaša Kamnik, h Črnučanom pa je prestopil Marjan Breščak iz Novega mesta.

vaš dom je prazen brez knjig PRESERNOVE DRUŽBE